

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-302/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Kristine Senjak Krunić, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća te više sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja SB, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], kojeg zastupa Sandra Marković odvjetnica iz Zajedničkog odvjetničkog ureda dr.sc. Sandra Marković, Sidonija Grbavac i dr.sc. Dino Gliha, Zagreb, Ulica kneza Mislava 1, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 9. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/II-008-07/25-01/857 URBROJ: 401-01/04-25-2 od 11. studenog 2025.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbačena je kao nedopuštena žalba tužitelja izjavljena protiv obavijesti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, KLASA: 640-03/25-01/017 URBRJ: 251-57-850-25-10 od 25. srpnja 2025.

2. Tužitelj je tužbom protiv rješenja tuženika pokrenuo upravni spor smatrajući da je ono doneseno u suprotnosti s odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13., 85/15. i 69/22. dalje ZPPI). Nakon iznošenja kronologije postupka, ističe da nije zahtijevao uvid u cjelokupni spis predmeta, već dostavu natječajne dokumentacije iz koje proizlazi poništenje natječaja. Ostvarujući svoje ustavno pravo na pristup javnoj službi pod jednakim uvjetima, upozorava da su u situaciji u kojoj se članovi povjerenstva nisu mogli usuglasiti o izboru pojedinog kandidata, što je u konačnici dovelo do poništenja natječaja, morala prethoditi različita mišljenja i ocjena kandidata svakog od članova povjerenstva pa umjesto argumentiranog odbijanja dostave tih isprava, prvostupanjsko tijelo negira njihovo postojanje, što smatra nedopustivim. Naglašava da nema svojstvo stranke u provedenom natječajnom postupku niti ta svoja prava može na drugačiji način ostvariti. Prihvatanjem tuženikove argumentacije, omogućuje se neograničena proizvoljnost u provođenju natječajnih postupaka prijama u javnu službu, koja se financira iz državnog

proračuna. Pozivajući na praksu Ustavnog suda Republike Hrvatske i Europskog suda za ljudska prava skreće pozornost na izostanak adekvatnog obrazloženja tuženika za donesenu odluku što je posljedično dovelo do povrede postupovnih odredaba, ali i temeljnih ustavnih i konvencijskih prava. Zaključuje da je u obrazloženjima koja su prethodila podnošenju tužbe, izostao i test razmjernosti miješanja njegovog ustavnog prava zajamčenog člankom 38. stavkom 4. Ustava Republike Hrvatske i javnog interesa. Smatra da posljedice koje bi mogle nastati dostavom natječajne dokumentacije u ovom predmetu, nemaju realne opasnosti za javni interes, posebno uzimajući u obzir transparentnost postupka provođenja natječaja. Iznosi i praksu Ustavnog suda u istovjetnim predmetima te zaključuje da u slučaju javnog natječaja, odnosno natječaja za prijem u javnu instituciju, članovi povjerenstva ne mogu djelovati kao privatni pojedinci, koji se ne mogu usuglasiti o odabiru najboljeg kandidata. Smatra da je odabir kandidata u većoj mjeri matematički proces temeljen na sustavu bodovanja, a dopuštanje članovima povjerenstva da u takav postupak unose vlastite, subjektivne ocjene i ponište natječaj na temelju subjektivnih preferencija bez mogućnosti uvida u bilo kakvu dokumentaciju, odnosno kontrolu takvog postupka, protivno je ustavnim jamstvima te se izjednačava sa zapošljavanjem u bilo kojoj drugoj privatnoj sferi. Predlaže poništenje rješenja tuženika uz nalog prvostupanjskom tijelu dostave natječajne dokumentacije, prvenstveno mišljenje članova povjerenstva te zapisnike o glasovanju o poništenju natječaja. Potražuje naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja. U odnosu na tužbene navode ističe da je iz dokumentacije spisa predmeta, kao i iz tužbe, vidljivo da je tužitelj nezadovoljan postupanjem Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u pogledu predmetnog natječaja, što nije okviru njegovih ovlasti, odnosno on ne ispituje je li neko tijelo javne vlasti pravilno provelo natječajni postupak niti je u njegovoj nadležnosti utvrđivanje obveze tijelima javne vlasti na posjedovanje ili neposjedovanje informacija niti utvrđivanje je li neka dokumentacija tijela javne vlasti u skladu sa zakonskim ili podzakonskim propisima i slično. Citirajući žalbom osporeni dopis Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, KLASA: 640 03/25-01/17, URBROJ: 251-57-850-25-12 od 3. rujna 2025., ukazuje da tužitelj nije podnio zahtjev za pristup informacijama, jer navedena obavijest, nije obavijest iz članka 23. ZPPI-a, a niti odbijajuće rješenje doneseno temeljem toga Zakona. Iznosi da je člankom 18. stavkom 5. ZPPI-a, a kako je to navedeno i u obrazloženju osporenog rješenja, jasno propisano da se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao niti stvaranje nove informacije. Smatra da u konkretnom slučaju nije zatraženo da se tužitelju kao dio spisa predmeta dostavi dokumentacija od Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu obzirom da tužitelji nije niti podnio zahtjev za pristup informacijama. Drži da je iz tužbenih navoda tužitelja razvidno da je zanemario činjenicu da je njegova žalba odbačena kao nedopuštena te da nije ispitivana njezina daljnja osnovanost. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan, kao i zahtjev za naknadom troškova upravnog spora.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Odlučujući o tužbi u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu Sud nije vezan razlozima tužbe sukladno odredbi članka 47. ZUS-a, ocjenjuje se da tužbeni navodi nisu doveli u sumnju zakonitost rješenja tuženika.

6. Prema podacima spisa predmeta tužitelj je prvotno zatražio od Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu podatke o stanju svoje prijave na natječaj za radno mjesto docenta za područje humanističkih znanosti, polje filologije, grana romanistika na Odsjeku za talijanistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a naknadno i uvid u natječajnu dokumentaciju kako bi se razjasnilo na osnovu kojih kriterija i razloga se članovi povjerenstva nisu mogli usuglasiti oko prijedloga najboljeg kandidata.

7. Filozofski fakultet u Zagrebu dopisom je obavijestio tužitelja da ne može udovoljiti njegovom zahtjevu obzirom da se pravo uvida odobrava samo za dokumentaciju odabranog kandidata, a predmetni natječaj je poništen i niti jedan kandidat nije izabran. Nezadovoljan dobivenim odgovorom, tužitelj je ponovno zatražio uvid, odnosno dostavu dokumentacije koja se odnosi na razloge poništenja natječaja.

8. Analizirajući činjenice i okolnosti konkretnog slučaja na temelju uvida u spis predmeta, Sud prihvaća ocjenu tuženika da za odlučivanje o zahtjevu tužitelja nisu mjerodavne odredbe ZPPI-a obzirom da nije okviru ovlasti tuženika ocjena pravilnosti provedbe natječajnog postupka kao ni nalaganje obveze tijelima javne vlasti na posjedovanje informacija, već da korisnicima omogući pristup postojećoj informaciji za koju je nedvojbeno utvrđeno da jest u posjedu tijela javne vlasti. Slijedom navedenog pravilno je odbačen zahtjev tužitelja kao nedopušten primjenom članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09. i 110/21.).

9. Neodlučni su navodi tužitelja da je zatražio uvid u cjelokupni spis, jer nije imao saznanja o njegovom sadržaju, ali se u biti odnosio na isprave iz kojih proizlazi poništenje natječaja. Međutim, takav zahtjev ne smatra zahtjevom na pravo na pristup informacijama u skladu sa člankom 18. stavkom 5. ZPPI-a osobito imajući na umu da nije u nadležnosti tuženika utvrđivanje koji podaci su u posjedu ili bi trebali biti u posjedu tijela javne vlasti.

10. Stoga Sud ocjenjuje da je tuženik pobijeno rješenje utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene te je pravilnim tumačenjem mjerodavnog materijalnog prava osnovano ocijenio da u konkretnom slučaju nisu mjerodavne odredbe ZPPI-a za što je iznio valjane i dostatne razloge, koje prihvaća i ovaj Sud.

11. Sud nalazi neosnovanim i zahtjev za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer, sukladno članku 147. stavku 1. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora pa, kako je tužba tužitelja odbijena, odbijen je i zahtjev za naknadu zatraženih troškova.

12. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 9. travnja 2026.

Predsjednica vijeća
Kristina Senjak Krunić, v.r.